

PIXABAY.COM - LOGGAWIGGLER

Dobrá zpráva pro všechny

Z RÁJE
DO RÁJE 1. 2021 | Příloha

IMPRESUM

Příloha k časopisu Z ráje do ráje 1 2021

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Ráj - Juřicová Marcela
Lubenská 630
73911 Frýdlant nad Ostravicí

Tel.: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz
redakce@zrajedoraje.cz

IČ: 02291959
MK ČR E 15637; ISSN 1801-0059

Layout: Waldemar Laufersweiler

Dobrá zpráva pro všechny

Kazatelé:

- **Doug Batchelor**, kazatel sboru Granite Bay a ředitel Amazing Facts
- **Jéan Ross**, kazatel, sbor Granite Bay, zástupce ředitele Amazing Facts

Než se však pustíme do studia, pomodleme se na úvod:

»Drahý Otče v nebesích, děkujeme Ti, že jsme si mohli vyhradit čas na studium Tvého Slova a velice důležitého poselství zvláště pro Tvou církev ostatku v posledních dnech. Otče, prosíme Tě, aby na nás sestoupil Duch svatý a byl s námi i s těmi, kdo budou číst tyto řádky na celém světě. V Ježíšově jménu. Amen.«

»Dobrá zpráva pro všechny« a základní verš ke studiu je z trojandělského poselství.

Základní verš:

Zjevení 14,6.7: »I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředku nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, kteříž bydlí na zemi, a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu, 7 Řkocího velikým hlasem: Bojte se Boha, a vzdejte jemu chválu, neboť přišla hodina soudu jeho; a klanějte se tomu, kterýž učinil nebe i zemi i moře i studnice vod.«

V tomto studiu se zaměříme na to, co je skutečné poselství, které máme sdílet. Je na něm něco jiného a jedinečného ve srovnání s poselstvím v jiných dobách v historii?

Přítomná pravda v dějinách spasení

V první části je verš, který hovoří o tom, jak Petr přinesl poselství přítomné pravdy. A byl bych rád, abyste si dobře zapamatovali především slova »přítomná pravda«.

2Pt 1,12: »Protož nezanedbám vždycky vám připomínat těch věcí, ačkoli umělí i utvrzení jste v **přítomné pravdě**.«

Pravda je absolutní. Pravda se nemění. V různých chvílích v historii však bylo zapotřebí zdůrazňovat různé pravdy, které byly více relevantní pro danou dobu. Např. Noe přinesl prorocké poselství. A tímto poselstvím bylo postavit archu, nastoupit do ní a tak přežít potopu. Ale když přišel Mojžíš, poselství neznělo: »Nastupte do archy.« Mojžíš dostal poselství, v němž stálo: »Vyděte z Egypta. Následujte mě. Projdeme Rudým mořem a půjdeme do Zaslíbené země.« To bylo zvláštní zaměření jeho poselství.

Dále poselství Jozue pro jeho dobu bylo: »Podmaníme si Zaslíbenou zemi.« Jeho poselství bylo o tom, jak zemi dobýt a jak se v ní usadit.

Poselství Jana Křtitele znělo: »Pokání čiňte, nebo přiblížilo se království nebeské.« (Mt 3,2) A co říkal Kristus? »Pokání čiňte; neboť se přiblížilo království nebeské.« (Mt 4,12) To byla přítomná pravda.

A teď jsme tady my, kteří žijeme na prahu věčnosti. Žijeme v posledních dnech. A jaká je přítomná pravda pro nás? Je v našem poselství varování: »Přichází potopa?« Ne. Pán Bůh řekl, že už nikdy nezničí zemi potopou. A není to ani, že musíme utéct z Egypta do Zaslíbené země, i když duchovně by to tak mohlo být. Ve skutečnosti přítomná pravda je v trojandělském poselství, a právě tomu budeme dnes věnovat většinu času.

Když je řeč o poselství přítomné pravdy, tak je to často spojováno s Kristovým příchodem. Přítomná pravda, kterou kázal Jan Křtitel,

byla příprava na První příchod Mesiáše, který přišel, aby vykoupil svět z hříchu. A nyní my máme přítomnou pravdu, která také souvisí s Kristovým Příchodem. *Tentokrát se však jedná o Druhý příchod Krista, a založení Jeho Království, které bude trvat navěky.*

Je to tedy poselství, které je spojeno se soudem. Je to poselství, které volá po reformaci. Volá lidi zpátky k učení Ježíše Krista, k Bibli.

Poselství přítomné pravdy není pasivní poselství. Je to poselství aktivní. Vyzývá nás, abychom něco udělali. Jako když Noe volal lidi, aby nastoupili do archy, tak poselství přítomné pravdy dnes volá lidi, aby vyšli z náboženského Babylonu k pravdám Božího slova. Je to aktivní mocné poselství oživení.

V knize Amos je ve 3. kapitole verš 7, kde je psáno:

Am 3,7: »Nečiní zajisté Panovník Hospodin ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům.«

Kdykoliv Pán Bůh v historii udělal něco významného, tak měl proroka, který to oznámil lidem.

Před potopou, než dopadl soud, měl Noema.

Než Izraelci vyšli z Egypta, měl proroka Mojžíše a před babylonským zjetím měl několik hlavních proroků: Izajáše, Jeremiáše. Během zjetí pak proroka Ezechiela.

Před Prvním příchodem Krista působil Jan Křtitel.

Pokaždé, když se Bůh chystá vykonat něco významného, pošle prorocké poselství.

Z dvanácti apoštolů by pravděpodobně jenom jeden mohl být označen jako apokalyptický prorok.

Starozákonní proroci se dělí na velké a malé proroky. Proroctví Izajáše jsou často mesiánská, ale nejsou natolik apokalyptická, jako byla proroctví Ezechiela, nebo Daniela, či Zachariáše. A v Novém zákoně se apoštol Jan nachází rozhodně v této kategorii. Přináší poselství z nebe v symbolické řeči, která připravovala lidi na velké Boží dílo.

Dále budeme hovořit o 2. listu apoštola Petra. Petr ve verši 16 řekl:

2Pt 1,16: »Nebo ne nějakých vtipně složených básní následujícíce, známou učinili jsme vám Pána našeho Jezukrista moc a příchod,« – Máme tedy jistotu, že se Ježíš vrátí. Druhý příchod bylo velké téma, o kterém apoštolové mluvili v celém Novém Zákoně.

Avšak i v proroctvích Starého zákona se mluví o jistotě Druhého příchodu Krista s mocí a slávou, aby založil Království tady na zemi.

Druhý Příchod je úzce spojen s trojandělským poselstvím ve Zjevení 14. Jádrem tohoto poselství je skutečný slavný Druhý příchod Krista. Není to nějaká vymyšlená bajka. Lidé by si mohli říct: »O Druhém příchodu už mluvíme tolik let. Můžeme ještě věřit, že Ježíš přijde?«

Myslím, že jeden ze způsobů, jak můžeme upevnit svou víru, je, když se díváme, jak se všude kolem nás a ve světě naplňují znamení, která Ježíš předpověděl. Teď právě s kazatelem Dougem sedíme ve studiu Amazing Facts a vyučujeme Sobotní školou a nejsme ve shromáždění, ve sboru, odkud jsme dříve Sobotní školu vysílali. To je právě proto, že se plní znamení šíření nemoci před Ježíšovým příchodem a teď jsme uprostřed jedné pandemie. Všude ve světě dnes vidíme, jak se naplňují znamení Druhého příchodu.

Petr řekl: »Nebo ne nějakých vtipně složených básní následujícíce, známou učinili jsme vám Pána našeho Jezukrista moc a příchod, ale jakožto ti, kteří jsme očima svýma viděli jeho velebnost.« – Tento verš odkazuje na zkušenost, kdy Ježíš řekl učedníkům:

Mk 9,1: »Amen pravím vám, že jsou někteří ze stojících tuto, kteříž neokusí smrti, až i uzří království Boží přicházející v moci.«

A v knize »Touha věků« čteme, že když učedníci vystoupili na Horu proměnění, a viděli Mojžíše, Eliáše a oslaveného Krista a slyšeli Otčův hlas, byl to obraz Druhého příchodu.

»Na Hoře proměnění jim bylo ve zmenšeném měřítku představeno budoucí království slávy: Kristus jako král, Mojžíš jako představitel vzkříšených svatých a Eliáš jako představitel proměněných živých.«
{TV 270.4}

Petr tedy říká: »Víme, jak bude vypadat Druhý příchod. Viděli jsme Ježíše v Jeho slávě.« Tak mohli o tom vydávat svědectví. A Kristus řekl: »Nemluvte o tom, dokud nevstanu z mrtvých.«

Mk 9,9: »A když sestupovali z hory, přikázal jim, aby to žádnému nevypravovali, co viděli, než až Syn člověka z mrtvých vstane.«

Petr pak dále pokračuje:

2Pt 1,17: »Přijal zajisté od Boha Otce čest a slávu, když se stal k němu hlas takový od velebné slávy: Tento je ten můj milý Syn, v němž se mi zalíbilo.¹⁸ A ten hlas my jsme slyšeli z nebe pošlý, s ním byli na oné hoře svaté.¹⁹ A máme přepevnou řeč prorockou, kteréžto že šetříte jako svíce v temném místě svítící, dobře činíte, až by se den rozednil, a denice vzešla v srdcích vašich,²⁰ Toto nejprve znájte, že žádného proroctví písma výklad nezáleží na rozumu lidském.²¹ Nebo nikdy z lidské vůle nepošlo proroctví, ale Duchem svatým puzeni byvše, mluvili svatí Boží lidé.«

Petr poukazuje na tuto zkušenost a říká: »Boží slovo je ještě živější, silnější a spolehlivější, než jsme si představovali.« Boží slovo je mocnější, než jakékoliv vidění nebo sen, které by člověk mohl mít. Řekl: »Víme, že On přichází.«

Kristus přijde brzo

V jádru této přítomné pravdy, o které hovoříme, je Ježíšovo poselství. Pokud někdo káže přítomnou pravdu, ale vynechá Ježíše, tak to není přítomná pravda.

V knize Zjevení, která je plná symbolů a obrazů, je hned v první kapitole, v prvním verši řečeno, že to je zjevení Ježíše Krista.

Zj 1,1: »Zjevení Ježíše Krista, kteréz dal jemu Bůh, aby ukázal služebníkům svým, které věci měly by se díti brzo, on pak zjevil, poslav je skrze anděla svého služebníku svému Janovi«.

Tato věta by mohla být chápána dvěma způsoby. První je, že Ježíš je Ten, kdo něco zjevuje. Ale mohlo by to znamenat také, že Ježíš je tím, kdo je zjeven. Ježíšovo zjevení je zjevením Ježíše. Oba způsoby výkladu prorocství obsažené v knize Zjevení nám ukazují, co Ježíš dělá a jaké je Jeho dílo ve spasení člověka a vrcholí velkým tématem Druhého příchodu, které prostupuje celou knihu Zjevení.

Jsou to tedy fakta o Ježíši a o tom, kým je. Kniha Zjevení je skoro trojrozměrný obraz evangelia a Kristova působení v celých dějinách.

Ježíš se tedy vyskytuje napříč celou knihou Zjevení a samozřejmě v celé této knize se nachází plán vykoupení, o kterém čteme už ve verších první kapitoly.

Je zajímavé, že Zj 1 obsahuje pozdravy, které napsal Jan, autor knihy. A tyto pozdravy jsou od Boha Otce. V jiných knihách obvykle po Otcí následuje Syn a pak Duch svatý.

Avšak ve Zjevení 1, to Jan napsal trochu jinak: »Milost vám a pokoj od« – Boha Otce a pak říká »Od Duchu« a nakonec mluví trochu déle o Synu. Ve verši 4 čteme:

Zj 1,4: »Jan sedmi zborům, které jsou v Azii: Milost vám a pokoj od toho, který je, a který byl, a který přijíti má,« – To je Bůh Otec – »a od sedmi duchů, kteří jsou před obličejem u Jeho trůnu,« – což je Duch svatý. A až potom je řečeno: – »⁵ A od Ježíše Krista, jen je svědek věrný,« – A dále pokračuje a mluví o Ježíši – »ten prvorozený z mrtvých, a kníže králů země, který zamiloval nás, a umyl nás od hříchů našich krví svou, ⁶ A učinil nás krále a kněží Bohu a Otcí svému, jemuž buď sláva a moc na věky věků. Amen.«

Přijde mi zajímavé, že apoštol Jan, nejmladší z dvanácti, napsal knihu Zjevení někdy kolem roku 90 po Kr., když byl na ostrově Patmos. Zdá se, že Jan si skutečně hluboce uvědomoval a pochopil Kristovu lásku. Jan nemůže při psaní jen ve zkratce zmínit Ježíše. Musí mluvit o tom, co Ježíš vykonal. Proto zde máme nádherný úvod o Kristu, který nás umyl a očistil a udělal nás kněžími a králi. Je to opravdu mocný a překrásný verš.

Apoštol Jan použil ve svém evangeliu slovo »láska« a »milovat« asi 50x a skoro 50x i ve svých listech. Proto je nazýván »apoštol lásky«.

Když si procházíme velká proroctví ve Zjevení – sedm sborů, sedm pečeti, sedm polnic, sedm ran, každé z nich končí tím, že Ježíš je největším Králem a Spasitelem a vše končí Ježíšovým příchodem.

Hned v první kapitole je ve verši 7 psáno:

Zj 1,7: »Aj, bere se (Ježíš) s oblaky, a uzří jej všeliké oko, i ti, kteří ho bodli; a budou plakat pro něj všechna pokolení země, jistě. Amen.«

To je nádherný verš naděje a povzbuzení. Už v první kapitole se hovoří o Druhém příchodu Krista.

Dále v kapitolách 2 a 3 je sedm poselství sedmi sborům. A pak ve Zjevení 3,20 Ježíš říká:

Zj 3,20: »Aj, stojím u dveří, a tluku. Jestliže by kdo uslyšel hlas můj, a otevřel dvěře, vejdu k němu, a budu s ním večeřet, a on se mnou.«

Stojí tedy u dveří a říká o sobě, že je »svědek věrný a pravý«. V těchto pasážích je také důraz na vyvrcholení plánu spasení.

Dále následuje sedm pečeti, které vrcholí zaslíbením Druhého příchodu a stvořením Nové země. V kapitole 7 ve verších 15-17 je psáno:

Zj 7,15.16: »Proto jsou před trůnem Božím, a slouží jemu dnem i nocí v chrámě jeho; a ten, který sedí na trůnu, zastíňovat je bude. ¹⁶ Nebudou lačnět více, ani žíznit více, a nebude bít na ně slunce, ani žádné horko. ¹⁷ Nebo Beránek, který je u prostřed trůnu, pást je bude, a dovede je k živým studnicím vod,« – a následuje nádherné zaslíbení – »a setře Bůh všelikou slzu s očí jejich.«

Na konci sedmé pečeti je opět vrcholem Druhý příchod a Pán Bůh učiní všechny věci nové.

Mluví se o Kristově trůnu a o tom, že je s námi. U všech konfliktů, které se vyskytly v různých aspektech, ať už v souvislosti se sedmi polnicemi, nebo sedmi pečeti, sedmi sbory, nebo sedmi ranami, je útěchou, když je na konci řečeno, že Ježíš zvítězí.

Ve Zjevení 11,15 čteme o sedmé polnici:

Zj 11,15: »A sedmý anděl zatroubil, i stali se hlasové velicí v nebi, řkoucí: Učiněna jsou království světa Pána našeho a Krista jeho, a kralovat bude na věky věků.«

V následujících kapitolách 12, 13 a 14 se píše o válce proti svatým. Drak rozpoutal boj proti zbytku ženy ve Zj 12. Pak se ve Zj 13 píše o znamení šelmy a v kapitole 14 přichází soud. A je zde také další zaslíbení Druhého příchodu.

Hned po vyhlášení trojandělského poselství, po vyhlášení přítomné pravdy pro poslední dny je tu opět obraz Druhého příchodu Krista:

Zj 14,14: »I pohleděl jsem, a aj, oblak běloskvoucí, a na tom oblaku seděl podobný Synu člověka, maje na hlavě své korunu zlatou, a v ruce své srp ostrý.«

Je psáno, že přichází v oblacích. A v následujících kapitolách Zj 16, 17, 18, 19 se hovoří o činnosti Babylonu, který padne. A jeho pád vyvrcholí ve Zj 19, kde je psáno:

Zj 19,11: »I viděl jsem nebe otevřené, a aj, kuň bílý,« – Na něm přijíždí Kristus, který dobývá. – »a ten, který seděl na něm, slul Věrný a Pravý, a spravedlivě soudí i bojuje.« – Je zde uvedeno několik alegorických obrazů Krista, který přichází, aby dobyl Babylon. Nakonec vše vyvrcholí na konci milénia ve Zjevení 22.

Zj 22,7: »Aj, přijdu rychle. Blahoslavený, kdo zachová slov proroctví knihy této.«

To je nádherné zaslíbení. Jsou to Ježíšova vlastní slova, která jsou v některých verzích Bible vyznačena červeně.

Bible končí zaslíbením: »Hle, přijdu brzy.« Druhý Kristův příchod je velkou nadějí křesťanů.

Ve Zj 1,7 je psáno, že přichází. A v kapitole 22,12 Ježíš říká: »Hle, přijdu brzy.« Je to tedy jisté a je to ústředním tématem. A teď přejdeme k samému jádru, které je uprostřed kapitoly 14.

Poselství Zjevení pro čas konce

Než začneme probírat trojandělské poselství, řekněme si něco ke kontextu kapitoly. Zjevení 14 má tři části. První je od verše 1 do verše 5, kde se hovoří o 144 tisících. To jsou ti, kteří zvítězili nad mocí

šelmy a jsou zapsáni v nebi. Pak se však příběh vrátí o trochu zpět a popisuje poselství, které tato skupina nese světu a to je trojandělské poselství od verše 6 do verše 13. Potom od verše 14 je řeč o žni země, což je symbolický obraz Druhého příchodu Krista.

Jsou tam popsány dvojí žně: žeň pšenice, která představuje spravedlivé a sklizeň hroznů, které představují bezbožné. Poselstvím pro celý svět, které vyzývá k přípravě na žeň je trojandělské poselství ve Zjevení 14.

V knize »Svědectví pro církev« sv. 9, je citát, který bych vám rád přečetl:

»Adventisté sedmého dne jsou ve zvláštním smyslu ustanoveni za strážné a nositele světla tomuto světu. Jim je svěřena výstraha pro hynoucí svět. Jim září předivné světlo ze Slova Božího. Jim je dáno dílo vzácné (zvláštní) důležitosti, totiž zvěstování poselství prvního, druhého i třetího anděla. Není jiného díla důležitějšího nad toto; proto také nesmějí dopustit, aby něco jiného zaujalo jejich mysl.« (9T 19))

To jsou poselství, pro celý svět. V kapitole 14, ve verši 14 je psáno:

Zj 14,14: »I pohleděl jsem, a aj, oblak běloskvoucí, a na tom oblaku seděl podobný Synu člověka, maje na hlavě své korunu zlatou, a v ruce své srp ostrý.«

Tehdy uvidíme přicházet Ježíše. Musíme pozorně sledovat, jaké je poselství přítomné pravdy, které máme nést světu.

Začíná to ve verši 6. Přečteme si toto poselství a pak si o něm promluvíme.

Zj 14,6-13: »I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředku nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, kteříž bydlí na zemi,

a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu,« – V tomto verši bych rád poukázal na několik věcí.

Především je tady anděl, který letí středem nebe. Slovo »anděl«, v řečtině »angelos«, znamená doslova »posel«. Jistě, by mohl představovat andělskou bytost tak, jak si anděly představujeme. Může však představovat i někoho, kdo dostal od Pána Boha poselství, které má nést světu. Tito tři andělé jsou skutečně Boží lid posledních dnů, který má poselství a má ho nést každému národu, pokolení, jazyku i lidu. Proč celému světu? Protože další část kapitoly mluví o Druhém příchodu Krista a to zasáhne každý národ, pokolení, jazyk i lid.

Varovné poselství musí jít do celého světa a s tím je spojeno věčné evangelium. Jádrem trojandělského poselství je fakt, že Ježíš zachraňuje. Může spasit každého, kdo k němu přijde ve víře.

Proto hned na začátku, v úvodu trojandělského poselství, je věčné evangelium, které je kázáno celému světu. A domnívám se, že tento verš opravdu pomohl a motivoval šíření misijní práce ve světě. Nejenom, že lidé cestují na různá místa na zeměkouli a káží evangelium, ale i to, že např. tisknou Bibli v různých jazycích.

Zde v *Amazing Facts* naše zaměření a misijní prohlášení vychází z trojandělského poselství nést evangelium každému národu, rase, jazyku i lidu.

Když hovoříme o prvním, druhém a třetím andělovi, jak letí středem nebe, tak nemáme na mysli, že se lidé mají dívat na oblohu, aby tam jednoho dne uviděli nějaký přízrak. Zjevení je kniha plná symbolů. Myslím si však, že je zajímavé, jak se v posledních dnech poselství šíří jako velké světlo a velkou rychlostí s novou technologií. Přes rádiové vlny poselství letí nebem. Satelitním přenosem, přes kabely s optickými vlákny, se poselství šíří kolem světa rychlostí světla. Dalo by se říct, že přímo letí. Tam, kde to dříve vypadalo, že se jen plíží, tam teď doslova letí.

Hlubší pochopení Božího poselství.

Poselství prvního anděla začíná ve verši 14,7 a myslím, že ho mnozí známe z paměti:

Zj 14,7: *»Volal velikým hlasem: Bojte se Boha, a vzdejte jemu chválu, neboť přišla hodina soudu jeho; a klanějte se tomu, který učinil nebe i zemi i moře i studnice vod.«* – V prvním andělském poselství si můžeme všimnout několika věcí.

Za prvé, je řečeno, že anděl volal velikým hlasem. Řecké slovo, které je zde použité pro výraz »veliký hlas« se podobá slovu »megafon«, »silný hlas«. Poselství se musí dostat na všechna místa. Lidé musí slyšet toto poselství, je to volání, aby se báli Boha a vzdali Mu slávu. Někdy lidé uvažují o větě: *»Bojte se Boha.«* Myslí se: *»Neříká snad Bible, že dokonalá láska zahání strach?«*

1J 4,18: *»V lásce není strach, ale dokonalá láska strach zahání; vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce.«*

Měli bychom mít z Boha strach?«

Nikoliv. I když je doba, kdy se máme Boha bát. Podívejme se do knihy Kazatel.

Kz 12,13: *»Summa všeho, což jsi slyšel: Boha se boj, a přikázání jeho zachovávej, nebo na tom všechno člověku záleží.«* Součástí bázně před Bohem je zachovávání Jeho přikázání, všech deseti. Toto poselství říká, abychom pamatovali a zachovávali všech deset přikázání. A samozřejmě jedno z nich, přikázání o sobotě, bývá často opomíjeno. Všimněte si, že v poslední části prvního poselství je řečeno: *»klanějte se tomu, který udělal nebe i zemi i moře i studnice vod.«*

Přímo v přikázání o sobotě je řečeno:

Ex 20,11: »Nebo v šesti dnech udělal Hospodin nebe a zemi, moře a všecko, což v nich jest...« – V poselství prvního anděla je tedy výňatek ze čtvrtého přikázání.

Toto poselství je rozděleno na tři části – bát se Boha a vzdávat Mu slávu, hovoří se zde o hodině Jeho soudu, a pak o uctívání Stvořitele.

Když je řeč o hodině Božího soudu, tak je psáno:

Zj 14,7: »...nebo přišla hodina soudu jeho«.

Na jiných místech ve Starém zákoně a dokonce i v Novém zákoně čteme o přicházejícím soudu v budoucím čase, ale zde ve Zj 14 to je v přítomném čase SNC – »Chvíle jeho konečného soudu nastává.« Je to zvláštní poselství o soudu, který přijde na celý svět těsně předtím, než začnou závěrečné události historie. Říkáme tomu »vyšetřující soud« neboli »předadventní soud«. Tento soud se týká všech a Kristus ho koná těsně před Druhým příchodem.

*A podle toho žijeme právě teď v době soudu. Proto ta naléhavost uctívat Boha jako Stvořitele, pamatovat na všech deset přikázání, na sobotu, která je znamením Jeho stvořitelské moci, a vzdávat Bohu slávu. **Bible říká: »Ať už jíte, nebo pijete, anebo cokoli jiného děláte, dělejte to ke slávě Boží.«** (1K 10,30)*

Poselství vzdávat Bohu slávu se musí nést do celého světa, a Bible říká, že soud musí začít v domě Božím. Kristus přichází a Jeho odplata s Ním.

Zj 22,12: »A aj, přijdu brzo, a odplata má se mnou, abych odplatil jednomu každému podle skutků jeho.«

Pokud při Svém příchodu přinese odplatu, to znamená, že už před Jeho příchodem se musí uskutečnit soud. A právě v této době žijeme.

Poselství dalšího anděla je ve verši 8:

Zj 14,8: »A jiný anděl letěl za ním, řekl: Padl, padl Babylon, to město veliké, nebo vínem hněvu smilství svého napájelo všechny národy.«

První věc, na kterou bych zde upozornil, je, že první anděl ve verši Zj 14,7 volal velikým hlasem. A třetí anděl ve verši 9 volá také velikým hlasem.

Avšak druhý anděl ve verši 8 prostě jen říká: »Padl, padl Babylon«.

Zajímavé na tom je, že ve Zj 18 je zopakováno poselství druhého anděla a je k němu připojeno několik dalších detailů. Říkáme tomu poselství čtvrtého anděla, který káže velikým, mocným, silným hlasem »Padl, padl Babylon.«

Když mluvíme o Babylonu, je zajímavé povšimnout si, že Bible ve Starém zákoně je popsána jako historie dvou měst: Jedním je Boží město, Jeruzalém, a druhým je město klamu a hříchu, nazvané Babylon. V dějinách byl Izrael odveden do zajetí do Babylonu. Avšak po sedmdesáti letech babylonského zajetí, byl povolán, aby vyšel ven z Babylonu a vrátil se do Jeruzaléma.

Babylon představuje náboženský zmatek. V proroctví je to směs falešných doktrín a učení v posledních dnech.

Bůh volá Svůj lid, aby vyšel ven z náboženského zmatku a postavil se za pravdu Jeho Slova. Babylon byl také spojován s pohanskými praktikami, a s pohanskými tradicemi, které o sobě prohlašovaly, že jsou pravdivé. V posledních dnech tedy budou existovat církve, které přijaly pohanské praktiky a prohlašují, že mají pravdu. Avšak Bůh volá Svůj lid, aby vystoupil z těchto institucí.

Pohanské praktiky sahají hluboko do minulosti, dokonce ještě do doby před Abrahamem. Už v době věže v Babelu je psáno, že si lidé chtěli učinit jméno. Bylo to město, které Bůh proklel.

Nimrod postavil první město, které bylo předchůdcem Babylonu.

Když Abraham vyšel ven z Ur Kaldejských, kde bylo rozšířeno modlářství, odvedl si svou manželku do Zaslíbené země. Později jeho syn Izák vyvedl svou manželku Rebeku z Mezopotámie do Zaslíbené země. Pak se Jákob vrátil do Cháranu v Mezopotámii, překročil Eufrat, aby si odsud přivedl své manželky »z Babylonu« do Zaslíbené země.

A po sedmdesáti letech zajetí Pán Bůh povolal Izrael z Babylonu zpátky do Zaslíbené země. To všechno symbolizuje to, co se děje v posledních dnech.

Svět je naplněn modlářstvím a Bůh má Svě ovečky a volá je, aby vyšly ven z Babylonu do Zaslíbené země. Volá: »Padl, padl Babylon.« Ti, kdo nevyjdou, zasáhnou je Jeho rány. V tomto případě to bude sedm posledních ran, které dopadnou na Babylon. Vyjití z Babylonu bude otázkou života a smrti. Pán Bůh nazývá ty, kteří vyjdou, Svým lidem.

A tak zejména před Druhým příchodem se rozšíří velice mocné poselství pro upřímné křesťany z mnoha různých denominací, aby se vrátili k pravdě Písma a stali se součástí hnutí ostatku v posledních dnech.

Ježíš řekl:

J 10,16: »A mám i jiné ovce, kteréž nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést, a hlas můj slyšet budou. A bude jeden ovčinec a jeden pastýř.«

Zjevení 18, poté, co čtvrtý anděl zavolal: »Padl, padl, Babylon«, pokračuje slovy:

Zj 18,4: »I slyšel jsem jiný hlas s nebe, říkáje: Vyjděte z něho, lide můj,« – Komu podle vás tento hlas patří? To je Ježíšův hlas. Ježíš řekl: »Mám ovce, které nejsou z tohoto ovčince, ale ony uslyší Můj hlas a přijdou.« V posledních dnech se shromáždí všichni, kdo hledají pravdu. To jsou ti, kdo se chtějí klanět Bohu a uctívat Ho podle Jeho přikázání. Ti vyjdou z náboženského zmatku a připojí se k Pánu Bohu spolu s Jeho lidem, který zachovává Jeho přikázání.

Proč je řečeno: »Padl, padl Babylon«?

Proč je to dvakrát zopakováno? Podívejme se na slovo »Babylon« v Bibli. Ve Zjevení 17 je žena a její jméno je »Babylon«. Tato žena má dcery, které sdílejí tradice své matky. Dále čteme o pádu církve matky, což je římská církev, ale padnou i její dcery, a to jsou protestantské církve, které se drží tradic své matky církve. Matka tedy padne a poté padnou i její dcery.

Když vyjde toto poselství, což, jak věříme, se děje už teď, mnohé protestantské církve přijmou určité pravdy, ale stále se budou držet některých falešných doktrín a učení. Bůh volá Svůj lid, aby úplně opustil blud, a postavil se na stranu pravdy Bible.

Závěrečná Boží výzva

Zj 14,9: »A třetí anděl letěl za nimi, volal velikým hlasem: Bude-li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu, a vezme-li znamení její na čelo své aneb na ruku svou, ¹⁰ I ten bude pít víno hněvu Božího, víno, které je vlitó do kalichu hněvu jeho; a trápen bude ohněm a sirou před obličejem svatých andělů a před obličejem Beránka. ¹¹ A dým muk jejich vstoupí na věky věků, a nebudou mít odpočínutí dnem i nocí ti, kteříž se klanějí šelmě a obrazu jejímu, a jestliže kdo přijme znamení jména jejího. ¹² Tu je trpělivost svatých, tu jsou ti, kteří ostříhají přikázání Božích a víry Ježíšovy.«

Pravděpodobně to nejstrašnější varování v Bibli se nachází právě zde a je v něm řečeno: »Neklanějte se šelmě a nepřijímejte její znamení. Pokud se budete klanět šelmě, pocítíte Boží hněv.« A Boží hněv je sedm posledních ran, o kterých jsme četli ve Zjevení.

Toto je nejdůležitější varování v celém Písmu: »Neklanějte se šelmě a jejímu obrazu.« A ve verši 11 je řečeno:

Zj 14,11: »A dým muk jejich vstoupí na věky věků, a nebudou mít odpočínutí dnem i nocí ti, kteří se klanějí šelmě a obrazu jejímu, a jestliže kdo přijme znamení jména jejího.«

Ti, kdo se klanějí šelmě, nebudou mít odpočínutí. Ale ti, kdo se klanějí Bohu, odpočínutí naleznou a sobota je toho znamením. Na konci je uvedena další charakteristika, která odlišuje tyto dvě skupiny. Ti, kdo se klanějí Kristu a vyšli z Babylonu, ti zachovávají Boží přikázání a nejenom, že věří v Ježíše, ale mají **víru** Ježíšovu.

Ti, kdo se klanějí Bohu, dostanou Boží pečeť a, kdo se klaní šelmě, dostane znamení šelmy.

Lidé musí vědět, co je to znamení šelmy a co je Boží pečeť. Jestliže si to spletou, bude to mít ty nejdůležitější možné následky, o jakých se v Bibli mluví.

Klíč k pochopení, co je to znamení šelmy, se nachází ve verši 12. Právě ctitelé Boha zachovávají přikázání a mají víru Ježíšovu.

Zj 14,12: »Tu je trpělivost svatých, tu jsou ti, kteří ostříhají přikázání Božích a víry Ježíšovy.«

Uctívání šelmy znamená porušení alespoň jednoho nebo více Božích přikázání. Znamení šelmy tedy znamená řídit se lidským přikázáním neboli lidskou tradicí. Na druhou stranu, právě ctitelé Boha zachovávají všech deset Božích přikázání. Klíčové téma na konci času se tedy

bude týkat uctívání. *Koho uctíváme a komu se klaníme? Klaníme se Bohu a zachováváme Jeho přikázání? Nebo se klaníme náboženské moci posledních dnů tím, že se podřídíme jejím tradicím, které jsou v rozporu s Božími přikázáními?*

Totéž je zdůrazněno ve Zjevení 12 na konci, kde je psáno:

Zj 12,17: *»I rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovat s jinými ze semene jejího, kteří ostříhají přikázání Božích, a mají svědectví Ježíše Krista.«*

A pak v poslední kapitole knihy Zjevení se píše:

Zj 22,14: *»Blahoslavení, kteříž zachovávají přikázání jeho, aby měli právo k dřevu života, a aby branami vešli do města.«*

Je to zvláštní důraz, na dvě skupiny lidí.

Klíčové téma trojandělského poselství je: »Komu se klaníme?« Myslím, že to, co bychom si z toho měli odnést, je, že ne každá církev v posledních dnech, je nutně pravou Boží církví. Pán Bůh tu ale bude mít věrný ostatek.

Bůh může mít pravý lid ve všech církvích, avšak pokud daná instituce, nebo organizace, opustila Boží přikázání, a nahradila lidskými tradicemi slova »Tak praví Bůh«, tak nyní Pán Bůh volá Svůj lid, aby vyšel z tohoto zmatku a zařadil se mezi ty, kdo zachovávají přikázání. Je to poselství, které vyzývá k akci. Toto poselství volá po oživení v posledních dnech.

Jak jsem již zmínil, Ježíš říká: *»A mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést; nebo hlas můj slyšet budou.«* – Skrze Jeho Slovo. – *»A bude jeden ovčinec a jeden pastýř.«* (J 10,16)

Aby se mohly stát součástí Jeho stáda, musí vyjít z jiných stád.

A proto je to zvláštní poselství.

Dcery Babylonu jsou skupinou, která padne. Padla matka a padnou i její dcery. Ve Starém zákoně padla věž v Babelu, padlo babylonské království. Babylon tedy padne a už nikdy nepovstane. Přečtěte si o tom v proroctví u Izajáše 13. Starověký Babylon nebude nikdy znovu postaven. Ale Jeruzalém byl obnoven vícekrát a nakonec Ježíš postaví Nový Jeruzalém a chce, abychom byli v tomto městě.

»Bůh si přeje, aby církev byla světlem světa stejně, jako jím ve starozákonní době měl být izraelský národ. Oddělil ji od světa ostrým mečem pravdy, jímž je trojandělské poselství, a uvedl ji do těsného společenství se Sebou. Svěřil jí do opatrování svůj Zákon a zjevil jí důležité prorocké pravdy pro tuto dobu. Tento odkaz je stejně svatý jako výroky svěřené starobylému Izraeli a je nutné jej předat světu.

Tři andělé ze 14. kapitoly Janova Zjevení představují ty, kdo přijali světlo Božího poselství a vyšli je zvěstovat do všech končin země. Kristus svým učedníkům říká: Vy jste světlo světa.' (Mt 5,14) Každého, kdo přijal Krista, kříž z Golgoty vyzývá: ‚Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.' (Mk 16,15) Tuto práci nesmí nic přerušit. Je to ten nejdůležitější úkol, protože se týká věčnosti. Láska k člověku, kterou Ježíš projevil ve své oběti, je hnacím motorem všech Jeho následovníků.

Kristus s velkým nadšením přijímá každého člověka, který se mu odevzdá. Spojuje lidské s božským, aby mohl svět seznámit s tajemstvím vtělené lásky. Naplňte svět Jeho pravdou, mluvejte o ní, zpívejte o ní, hovořte o ní na modlitbách, neste ji i na vzdálená místa.« (CCh 58.59; RPC 55)

AMEN

*Nebo se zjeví sláva
Hospodinova, a uzří
všeliké tělo spolu, že
ústa Hospodinova
mluvila.*

IZAIÁŠ 40,5